

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobkyně:

████████████████████
bytem ████████████████████
zastoupena advokátem JUDr. Janem Walterem
sídlem Volyňských Čechů 837, Žatec

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 4, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2020, č.j. **MZDR 55613/2020-3/PRO**

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze dne 15. 12. 2020 domáhala přezkoumání rozhodnutí ministra zdravotnictví (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně označován též správní orgán 1. stupně, pokud rozlišení nemá význam pro samotný text odůvodnění) uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým zamítl žalobkynin rozklad proti rozhodnutí ministerstva zdravotnictví (dále též „správní orgán 1. stupně“ nebo „obvodní soud“) ze dne 24. 11. 2020, č.j. MZDR

Shodu s prvopisem potvrzuje

████████████████████

46776/2020-4/MIN/KAN (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla odmítnuta žádost žalobkyně o informace podaná dne 11. 11. 2020 dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Podanou žádostí žalobkyně požadovala poskytnutí dokumentu vedeného žalovaným pod č.j. MZDR 9510/2020-1/MIN/KAN.

- 2 Z obsahu správního spisu Městský soud v Praze zjistil, že posuzované žádosti předcházela jiná žádost žalobkyně ze dne 11. 9. 2020 (dále jen „předchozí žádost“) o poskytnutí tří dokumentů vedených žalovaným pod č.j. MZDR 9510/2020-1/MIN/KAN, č.j. MZDR 9510/2020-2/MIN/KAN a č.j. MZDR 9510/2020-3/MIN/KAN (tedy i dokumentu vyžádaného v žádosti ze dne 11. 11. 2020). Předchozí žádost žalovaný odmítl rozhodnutím ze dne 25. 9. 2020 dle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím z důvodu, že předchozí žádost posoudil jako žádost o zpřístupnění správního spisu, přičemž žalobkyně nesplňuje podmínky ust. § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) o nahlížení do spisu, neboť není účastníkem správního řízení. Žalovaný přitom konstatoval, že „žadatel sice nepožadoval výslovně kopii celého spisu, resp. žádal o poskytnutí kopií tří dokumentů, které v žádosti označil číslem jednacím“, ale ve skutečnosti „se jedná o žádost o seznámení se s obsahem celého správního spisu“. Uzavřel, že specialitu správního řádu a závěry ustálené judikatury nelze obcházet tím, že bude žalobkyní požadován spis výčtem jeho jednotlivých součástí.
- 3 Posuzovanou žádostí ze dne 11. 11. 2020 pak žalobkyně požádala o jeden dokument z předmětného správního spisu (dokument č.j. MZDR 9510/2020-1/MIN/KAN).
- 4 V prvostupňovém rozhodnutí je k jejímu postupu uvedeno, že situace je z hlediska existence nároku na jeho poskytnutí zcela totožná se situací, kdy žalobkyně požadovala dokumenty tři. Žalovaný nepochybuje, že žalobkyně evidentně fakticky požaduje nahlédnout do spisu, resp. seznámit se s jeho obsahem cestou zákona o svobodném přístupu k informacím, byť (alespoň v tuto chvíli) se její žádost týká toliko jednoho dokumentu. I s přihlédnutím k předešlému postupu má žalovaný za zcela zjevné, že žalobkyně se znovu se snaží obcházet specialitu správního řádu ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím, tentokrát vymezením předmětu žádosti v podobě poskytnutí pouze jedné z dříve požadovaných listin. Dále je v napadeném rozhodnutí vysvětlen speciální vztah ust. § 38 odst. 2 správního řádu k ustanovením zákona o svobodném přístupu k informacím, je objasněno, že žalobkyně nesplňuje podmínky ust. § 38 odst. 2 správního řádu, je posouzeno, že v případě zpřístupnění předmětného spisu žalobkyni by došlo a priori ke zmaření účelu a smyslu právní úpravy nahlížení do spisu obsažené ve správním řádu. Závěrem je citována relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu.
- 5 V podaném rozkladu žalobkyně namítla, že prvostupňové rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení. Většina informací, kterými povinné subjekty disponují, se nachází ve správních spisech. Judikatura stojí na stanovisku, že v souvislosti s dílčími informacemi obsaženými ve správním spisu není správní řád zvláštní úpravou ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím. Za žádost o nahlédnutí do spisu je třeba považovat až žádost o poskytnutí kopie celého správního spisu; v této souvislosti žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ans 18/2012-23).

Zdůraznila, že nežádala o nahlédnutí do spisu, ale pouze o zpřístupnění jediného dokumentu.

- 6 V napadeném rozhodnutí žalovaný potvrdil právní názor správního orgánu 1. stupně, že žádost žalobkyně je nutné z hlediska jejího obsahu a s ohledem na zjištěný skutkový stav posoudit jako žádost o nahlížení do spisu dle správního řádu, s tím, že žalobkyní odkazovaná judikatura Nejvyššího správního soudu není v rozporu se závěry prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný měl za zjevné, že žalobkyně zvolila svůj postup z důvodu svého předchozího neúspěšného pokusu o nahlížení do spisu cestou zákona o svobodném přístupu k informacím, přičemž lze důvodně očekávat, že po poskytnutí tohoto jednoho dokumentu by se žalobkyně postupně domáhala postupně dalších dokumentů dotčeného spisu. Aprobací takového postupu by se ochrana konkrétních účastníků správních řízení a dotčených osob ve vztahu ke konkrétním správním spisům ve smyslu § 38 odst. 2 správního zákona stala vyprázdněnou formulí. Uvedl, že specialitu správního řádu a závěry judikatury, a to dokonce ani ty žalobkyní citované, nelze obcházet tím, že bude požadován spis výčtem jeho jednotlivých součástí.
- 7 Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba.
- 8 Žalobkyně v ní odmítla právní názor žalovaného, že ust. § 38 odst. 2 správního řádu je speciální úpravou k zákonu o svobodném přístupu k informacím. Relevantní judikatura přitom stojí na jednoznačném opačném stanovisku, přinejmenším v souvislosti s dílčími informacemi obsaženými ve správním spisu. Za žádost o nahlédnutí do spisu je třeba považovat až žádost o poskytnutí kopie celého správního spisu, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ans 18/2012-23. Žalobkyně žádala o zpřístupnění jednoho jediného dokumentu, její žádost proto nemůže být kvalifikována jako žádost o nahlédnutí do spisu. Napadené rozhodnutí žalobkyně označila za zjevnou obstrukci, kterou se žalovaný bez zřejmého důvodu snaží komplikovat realizaci ústavně garantovaného práva na informace.
- 9 Dále žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci. Žalovaný dovozuje, že pokud žalobkyně v minulosti neúspěšně žádala o čtyři listiny z konkrétního správního spisu, bude postupně žádat i o zbylé listiny. Žalovaný tak přejímá budoucí skutečnosti, nahrazuje je svými spekulacemi, a na nich zakládá napadené rozhodnutí. To je v rozporu s náležitým postupem zjišťování skutkového stavu věci ve smyslu ust. § 50 odst. 1 správního řádu.
- 10 Dále žalobkyně argumentovala čl. 17 odst. 1 Listiny, který zaručuje právo občanů na informace, jakož i příslušnými ustanoveními zákona o svobodném přístupu k informacím. Z nich dovodila, že postupem žalovaného byla zkrácena na svém právu na informace. Ke zkrácení práva žalobkyně došlo nezákonným rozhodnutím žalovaného. Ten nedostal své povinnosti zjednat nápravu a neochránil žalobkyni před vadným rozhodnutím správního orgánu 1. stupně. Důsledkem napadeného rozhodnutí je faktické odepření informace. Navrhla proto soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí a spolu s ním i rozhodnutí prvostupňové.

- 11 Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. Vzhledem k podobnosti rozkladových a žalobních námitek měl za to, že námitky dostatečně vypořádal v napadeném rozhodnutí. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a věcně se vyjádřil stejně, jako to učinil v odkazovaném odůvodnění.
- 12 Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. Žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci řízení na výzvu soudu nesdělili, že trvají na nařízení jednání. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, jelikož soud nepokládal za potřebné provádět důkazy na rámec toho, co plyne ze správního spisu.
- 13 O podané žalobě městský soud uvážil takto.
- 14 Z uvedeného průběhu správního řízení a vyjádření účastníků řízení před soudem má soud za nesporné, že žalobkyně nebyla účastníkem předmětného správního řízení a žádala v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí jediného dokumentu ze spisového materiálu.
- 15 Podstatou sporu v projednávané věci je skutečnost, zda žádosti žalobkyně mělo být vyhověno a požadovaná písemnost měla být poskytnuta podle zákona o svobodném přístupu k informacím, nebo její žádost měla být odmítnuta s poukazem na ust. § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a žalobkyně měla být odkázána na postup dle ust. § 38 správního řádu.
- 16 Podle ust. § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se tento zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.
- 17 Poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím je tak vyloučeno mimo jiné v případě informací, u nichž zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.
- 18 Dle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

- 19 Podle ust. § 38 odst. 1 správního řádu účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce.
- 20 Dle ust. § 38 odst. 2 správního řádu jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.
- 21 Odstavec 3 tohoto ustanovení upravuje nahlížení do spisu pro nevidomé osoby. Odstavec 4 stanovuje, s jakými dalšími právy se nahlížení do spisu pojí (právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části). Odstavec 5 upravuje postup při odepření nahlížení do spisu. Poslední odstavec určuje, jaké části jsou ze spisu vyloučeny (utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti).
- 22 Nejprve je nutno posoudit, zda lze vůbec úpravu nahlížení do spisu obsaženou ve správním řádu podřadit pod pojem „zvláštní zákon“ ve smyslu ust. § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Jak judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 1. 2004, č.j. 5 A 158/2001-100, *„je třeba uvést, že informací podle zvláštního předpisu ve smyslu § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je nutno rozumět jiné právní předpisy o poskytování informací. Takovýmto předpisem je zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, nikoli však správní řád. Ustanovení § 23 správního řádu o nahlížení do spisů však bezesporu slouží k získání informací o správním spise či jeho části pro účastníky řízení, jejich zástupce či pro jiné osoby. Ačkoli (jak je to obvyklé) správní řád má povahu obecného právního předpisu ve vztahu ke zvláštním předpisům upravujícím správní řízení, ustanovení § 23 správního řádu je ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím naopak ustanovením zvláštním. V případech, na které se vztahuje § 23 správního řádu, nelze tedy aplikovat zákon o svobodném přístupu k informacím.“* Citované závěry vyslovené k úpravě obsažené v zákoně č. 71/1967 Sb., o správním řízení, jsou přitom plně přenositelné na úpravu obsaženou v ust. § 38 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č.j. 2 As 38/2007-78 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2012, č.j. 9 Ans 7/2012-56). Lze shrnout, že ust. § 38 správního řádu lze v obecné rovině podřadit pod pojem „zvláštní zákon“ ve smyslu ust. § 2 odst. 3 informačního zákona. Nahlížení do spisu dle ust. § 38 správního řádu je přitom komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č.j. 7 Ans 18/2012-23, či ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78).
- 23 Z uvedeného ovšem nutně neplyne, že by veškeré informace, které lze získat postupem podle ust. § 38 správního řádu (tj. fakticky veškeré informace obsažené ve správním spise), byly vyňaty z režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Je totiž nutno rozlišovat poskytování blíže neurčeného (žadatelem nekonkretizovaného) okruhu informací a poskytování konkrétních informací specifikovaných v žádosti. Zatímco první kategorie spadá pod režim ust. § 38 správního řádu, v druhém případě se postupuje dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Toto rozlišování striktně dodržuje také ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (viz rozsudky ze dne 13. 12. 2006, č.j. 5 As 3/2006-70, ze dne 13. 8. 2008, č.j. 2 As 38/2007-78, nebo ze dne 13. 12. 2012, č.j. 7 Ans 18/2012-23).

- 24 Judikatura správních soudů pak vyloučila aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím v těch případech, kdy bylo žádáno zpřístupnění celého spisu (potažmo poskytnutí kopie spisu), neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Poskytnutí kopie celého správního spisu přitom judikatura postavila naroveň nahlížení do spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č.j. 7 Ans 18/2012-23, kterým argumentuje žalobkyně v podané žalobě). Nutno podotknout, že oproti dřívější právní úpravě, z níž některé citované rozsudky vycházely, byl tento závěr vysloven již k aktuální úpravě nahlížení do správního spisu dle ust. § 38 správního řádu. Ten na rozdíl od dřívější úpravy výslovně stanoví, že nahlížení do spisu zahrnuje rovněž pořízení kopie spisu nebo jeho části.
- 25 Uvedené rozlišování přilehavě shrnuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2009, č.j. 1 As 51/2009-106: „Osoby, jež náleží do okruhu osob vymezených v ustanovení § 38 s. ř., mají nárok na v zásadě neomezený přístup do správního spisu, což ovšem nevylučuje obecné ústavní právo na přístup k informacím z tohoto spisu, které svědčí za podmínek upravených zákonem o svobodném přístupu k informacím každé fyzické či právnické osobě (§ 3 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím). Takovéto právo na informace ovšem může být, narozdíl od práva účastníka řízení či jiné oprávněné osoby podle § 38 s. ř., zcela nebo zčásti omezeno, a to z důvodů zákonem o svobodném přístupu k informacím vymezených. [...] Nespadá-li daná osoba pod definici podle § 38 s. ř., může žádat o informaci, jež je součástí správního spisu, podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Tímto postupem jí však bude poskytnuta jen taková informace ze správního spisu, o kterou osoba sama požádá. V tomto případě se tak neuplatní široce vymezené právo na přístup k celému správnímu spisu, které náleží jen účastníkům řízení, jejich zástupcům, případně jiným osobám, které prokáží právní zájem nebo jiný vážný důvod. Takovýto postup je plně v souladu s principem publicity veřejné správy, který dává všem občanům právní nárok na přístup k informacím kromě těch, jež jsou zákonem taxativně vyloučeny.“
- 26 Městský soud konstatuje, že z odkazované judikatury před časem vycházel Krajský soud v Brně v jiné věci, když ve svém rozsudku ze dne 23. 1. 2019 č.j. 31 A 68/2017-37 dovodil, že „žádá-li tedy osoba o blíže neurčený okruh informací ze správního spisu (nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu bez specifikace konkrétních písemností), může tak činit pouze v režimu ust. § 38 správního řádu a aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím je na základě jeho ust. § 2 odst. 3 vyloučena. Nesplní-li podmínky ust. § 38 správního řádu, může žádat pouze o konkrétní informaci ze správního spisu, a to naopak čistě v režimu informačního zákona. Právo na informace ze správního spisu v režimu informačního zákona je tedy oproti úpravě obsažené v ust. § 38 správního řádu omezeno tak, že lze žádat pouze konkrétní specifikované informace. K tomu, aby žadatel získal přístup k blíže neurčenému (zpravidla jemu zcela neznámému) okruhu informací obsažených ve správním spise, je tedy nutno splnit podmínky § 38 správního řádu.“
- 27 Městský soud v Praze má za to, že závěry obsažené v citovaném rozsudku Krajského soudu v Brně se plně uplatní na posuzovaný případ, neboť skutkový stav posuzované věci je obdobný.

- 28 V nyní projednávané věci je proto důležitý rozsah žalobkyní požadovaných informací uvedený v žádosti ze dne 11. 11. 2020. Žalobkyně požádala o poskytnutí dokumentu ze správního spisu, z jehož č.j. lze dovodit, že se jedná o v pořadí první dokument ve správním spisu. Z žádosti je zřejmé, že žalobkyně žádá poskytnout právě tento dokument, ať už obsahuje jakýkoli text. To vše za specifické situace, kdy žádosti bezprostředně předcházelo odmítnutí poskytnutí všech dokumentů z totožného správního spisu na základě předchozí žalobkyniny žádosti. Jinými slovy, žalobkyně v žádosti de facto označila určitou část správního spisu, zatímco obsah požadované informace nijak nespécifikovala. Je zřejmé, že žádost tak neobsahuje konkrétní specifikaci informace ze správního spisu, jež by žalobkyně požadovala, ale vyplývá z ní vyplývá jasný záměr žalobkyně zjistit blíže neurčený okruh informací ze správního spisu. Vzhledem k rozsahu této žádosti o informace proto žalovaný postupoval správně, pokud konstatoval možnost zjištění žalobkyní požadovaných informací pouze prostřednictvím institutu nahlížení do spisu dle ust. § 38 správního řádu. Žalovaný se nedopustil pochybení, když požadovaný dokument žalobkyni v režimu informačního zákona neposkytl, předmětnou žádost podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s ust. § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl a odkázal ji na postup dle ust. § 38 správního řádu, prokáže-li právní zájem nebo jiný právní důvod. Ten žalobkyně ve své žádosti ze dne 11. 11. 2020 netvrdila, ani neprokazovala.
- 29 Argumentuje-li žalobkyně rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č.j. 7 Ans 18/2012-23, a dovozuje-li z něj použití tohoto rozhodnutí pouze na případy žádosti, v nichž žadatel žádá o kompletní spis, nemůže městský soud tomuto žalobnímu bodu přisvědčit. Jak vyplývá z výše uvedeného, podstatné při posouzení žádosti o informace ze správního spisu dle zákona o svobodném přístupu k informacím nebo dle správního řádu není to, zda se jedná o žádost o kompletní správní spis či pouze jeho určitou část, nýbrž to, zda žadatel žádá o zcela konkrétní informaci nebo o blíže neurčený okruh informací ze správního spisu. V případě žádosti o zcela konkrétní informace se uplatní postup dle informačního zákona, zatímco ve druhém případě se použije úprava nahlížení do spisu dle ust. § 38 správního řádu.
- 30 Lze doplnit, že Nejvyšší správní soud se již zabýval i situací, kdy žadatel podává dílčí (související) žádosti o informace. V rozsudku ze dne 24. 9. 2020 č.j. 8 As 51/2019-39 Nejvyšší správní soud konstatoval, že ani v těchto případech se žadatelé kritériu spočívajícímu v posouzení rozsahu požadovaných informací nemohou vyhnout. Z jeho závěrů vyplývá, že opačný postup by byl ve zjevném rozporu se smyslem rozlišení institutu informační žádosti a nahlížení do spisu, jak byl vymezen shora. V tomto ohledu lze poukázat i na závěry, k nimž již Nejvyšší správní soud dospěl ve své dřívější judikatuře, podle nichž racionální výklad zákona musí zamezit tomu, aby žadatel v případě nemožnosti nahlížení do spisu dosáhl v podstatě identického výsledku použitím jiného zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018 č.j. 10 As 118/2018-53). Městský soud v Praze tedy s přihlédnutím k judikatuře Nejvyššího správního soudu uzavírá, že žalovaný zcela správně při posouzení předmětné žádosti přihlédl k specifické okolnosti spočívající v tom, že podané žádosti předcházela neúspěšná žádost o poskytnutí v podstatě veškerých dokumentů, včetně dokumentu žádaného nyní, z totožného správního spisu.

- 31 Ve svém žalobním návrhu žalobkyně dále odkazuje na čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Městský soud v Praze však v projednávané věci neshledal porušení ústavně garantovaných práv. Žalobkyně mohla v předmětné věci žádat o informace ze správního spisu prostřednictvím žádosti o zcela konkrétní informace ze správního spisu, která by byla posouzena podle zákona o svobodném přístupu k informacím, nebo prostřednictvím žádosti o neurčený okruh informací ze správního spisu, která by však byla posouzena jako nahlížení do spisu podle ust. § 38 správního řádu. V takovém případě by žalobkyně musela splnit podmínky předpokládané tímto ustanovením. Pokud se žalobkyně domáhala dle zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí informací, které blíže nespecifikovala, tudíž by jí právo na jejich poskytnutí dle uvedeného zákona nepřislušelo, byl žalovaný povinen o odepření požadovaných informací vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti a patřičně jej odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2009, č.j. 1 As 51/2009-110). Toto rozhodnutí správního orgánu 1. stupně v dané věci vydal, žalovaným bylo toto rozhodnutí potvrzeno a prvostupňové i napadené rozhodnutí bylo patřičně odůvodněno. Městský soud se s odůvodněním napadeného rozhodnutí ztotožňuje, vzhledem k podobnosti rozkladových a odvolacích námitek na něj v podrobnostech odkazuje, a opakuje, že v postupu žalovaného neshledal pochybení. Ústavně garantovaná práva žalobkyně nebyla tudíž porušena.
- 32 Městský soud v Praze tedy neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nezákonné; námitky žalobkyně tak nejsou důvodné. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
- 33 O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopiem potvrzuje